

מת (קרית שמונה) 813-03-25 - ויאם אלשופי (עצור/אסיר בפיקוח) נ' מדינת ישראל

מ"ת (קרית-שמונה) 813-03-25 - ויאם אלשופי נ' מדינת ישראל/שמונה

מ"ת (קרית-שמונה) 813-03-25

ויאם אלשופי (עצור/אסיר בפיקוח)

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית-שמונה

[04.06.2025]

כבוד השופט ערן בר אור

החלטה

1. בתאריך 2.3.2025 הוגש כנגד המבקש כתב אישום האוחז שני אישומים. במסגרת האישום הראשון, מיוחסות למבקש העבירות היזק לרכוש במזיד (2 עבירות), לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין. במסגרת האישום השני מיוחסות למבקש העבירות הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם (2 עבירות), לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד וחבלה במזיד ברכב (2 עבירות) לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. לבקשת המבקש, הדיון בבקשה למעצרו נדחה מעת לעת, ובתאריך 20.3.2025 לאחר שהמבקש הצהיר כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה על פיה המבקש יעצר עד לתום ההליכים, וזאת על דרך של פיקוח אלקטרוני ובכפוף לקבלת חוות דעת ממנהלת האיזוק האלקטרוני. בהתאם, ולאחר שנעשו הבדיקות הנחוצות והוגשה חוות דעת המלמדת כי ניתן ליישם בעניינו של המבקש פיקוח אלקטרוני, ניתנה בתאריך 27.3.2025 החלטה על פיה המבקש יעצר עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו, ויהיה בפיקוח אלקטרוני בכתובת אותה הציע ובפיקוח המפקחים שאושרו. כן נקבעו תנאי מעצרו נוספים, להבטחת שמירת תנאי המעצר. בסיום אותו הדיון, התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר מעצר בעניינו של המבקש, וזאת לבקשת האחרון. שירות המבחן התבקש לבחון, בין היתר, את בקשת המבקש לשילובו במסגרת תעסוקתית. עוד ראוי לציין כי בית המשפט הדגיש בפני המבקש כי לא יהיה בעצם השליחה לקבלת התסקיר או במסקנותיו כדי לחייב את בית המשפט או כדי ללמד על אפשרות שינוי תנאי מעצרו של המשיב.

3. בתאריך 19.5.2025 התקבל תסקיר מעצר בעניינו של המבקש. בפני שירות המבחן הביע המבקש מצוקה רגשית משמעותית הנובעת משלילת חירותו והפגיעה המוחשית בשגרת חייו, ובעיקר בעבודתו. המבקש תיאר את עסקו כמצוי בעיצומו של תהליך התפתחות וציון כי מעצרו פוגע קשות בפרנסת משפחתו. על אף הפגיעה בחירותו האישית, התרשם שירות המבחן כי המבקש שומר על תפקוד יומיומי תקין.

באשם לנסיבות מעצרו צוין כי המבקש מסר שהתנהלותו הייתה פזיזה ולקויה, והביע הבנה לכך שמדובר במחלוקת אשר היה על שני הצדדים לנסות ולהסדיר במישור ההידברות. המבקש הדגיש בפני שירות המבחן כי לא מדובר בסכסוך אישי, אלא מדובר במחלוקת ממוקדת שעניינה קשור לשטח שבשימושם של בתי העסק שלו ושל המתלוננים. לעניין זה יצוין כי משיחה שערך שירות המבחן עם המתלוננים, תואר המבקש כאדם בלתי צפוי בהתנהגותו, ולמרות שהם נהגו לשמור ממנו מרחק, הוא היה חותר לאירועים והתנכלויות באופן עקבי. המתלוננים ציינו כי הם עדיין חוששים ממנו ומתגובותיו ואינם מעוניינים להיות איתו באינטראקציה כלשהי, לרבות עריכת סולחה.

באשר להערכת הסיכון הנשקף מהמבקש, צוין שירות המבחן כי המעצר בפיקוח אלקטרוני מהווה עבור המבקש גורם מרתיע, וזאת לצד ההתרשמות כי קיימת מערכת תמיכה משפחתית משמעותית וקהילה המעורבת בניסיון ליישוב הסכסוך. לעומת זאת צוין כי המבקש מתמודד עם דפוסים אישיותיים נוקשים, הבאים לידי ביטוי בקושי לווסת רגשות ודחפים, במיוחד במצבי קונפליקט, לצד צורך משליטה והימנעות מהבעת חולשה. כמו כן התרשם שירות המבחן כי המדובר במי שהוא בעל נטייה להתנהלות אימפולסיבית, המתקשה לגלות איפוק במצבי כעס, בעל נטייה לבדיקת גבולות אשר מתקשה בניהול תקשורת רגועה ובמצבים של מתח אות מחלוקות, מתקשה לנהל משא ומתן, להתבונן על הסיטואציה ומורכבותה ולהימנע מהסלמת האירוע. לפיכך, העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות מקרים דומים בעתיד הינו משמעותי.

לעניין בקשת המבקש לחזור לעבודתו, והגם ששירות המבחן מצא שהמפקח המוצע מבין את דרישות תפקידו, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על חזרתו של המבקש לעבודתו, כשנלקחו לעניין זה בחשבון הערכת הסיכון, מאפייניו של המבקש, אופי היחסים עם המתלוננים, והערכת שירות המבחן כי המבקש צריך להיות משולב בטיפול המותאם לעצור בית, על מנת לעבד את חווית המעצר ולאפשר לו התבוננות אחרת ברקע למעצרו וההשלכות לכך. בסיכום התסקיר, המליץ שירות המבחן להעמיד את המבקש בצו פיקוח מעצרים לתקופה של חצי שנה, במהלכה ישתלב בקבוצה טיפולית.

4. בתאריך 25.5.2025 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו, על פיה מתבקש בית המשפט להורות כי חלף מעצרו בפיקוח אלקטרוני ישוחרר המבקש בתנאי מעצר בית חלקי, לאחר שישונה מיקום מעצר הבית לבית הוריו של המבקש במג'דל שמס. בנוסף התבקש בית המשפט לאפשר למבקש לצאת לעבודה בבית העסק שלו, בהתאם ללוח זמנים מוסדר ובפיקוח ערב צמוד.

5. בנימוקי בקשתו ציין המבקש כי בשבועות האחרונים ולאור המרחק הגאוגרפי ממקום מקומי הערבים, הפכה מלאכת הפיקוח של הערבים "לסיוט" ובמיוחד לאמו של המבקש. כמו כן ציין כי המשיבה הסכימה בעבר כי מקום מעצר הבית יהיה בבית הוריו של המבקש, אך הדבר נמנע ממנו בשל העדר כיסוי סלולארי הדרוש למעצר בפיקוח האלקטרוני. לדעת המבקש, "לא יתכן כי בשל לוגיסטיקה כזו או אחרת, ימנע מהמבקש לקיים את תנאי השחרור (מעצרו באיזוק אלקטרוני) בבית הוריו כאשר ניתן להשיג את מטרת ותכלית המעצר באמצעות פיקוח אנושי הדוק כזה או אחר, הוספת ערבויות ואילו הפקדה כספית נוספת וכו'".
6. עוד ציין בבקשה כי ספק רב בעיניו של המבקש באם העבירות נשוא כתב האישום כשלעצמן מצדיקות הותרת אדם בתנאים מגבילים, כאשר עילות המעצר ניתנות לאיזון באמצעים מתונים יותר. לדעת המבקש, גם לאור חלוף הזמן יש מקום להורות על צמצום התנאים המגבילים.
7. לעניין בקשתו ליציאה לעבודה ציין המבקש כי הוא עצור כ-3 חודשים (כולל מעצרו טרם הגשת כתב האישום) ומאז מעצרו הופסקה הפעילות בעסקו, עד כדי כך שקיימת סכנה ממשית לסגירתו. המבקש ציין כי הוא והוריו מתפרנסים מהעסק, וסגירתו תגרום לאסון כלכלי כבד שיסכן את הקיום של מספר משפחות. לטענת המבקש, תנאי מעצרו פוגעים במידה ניכרת וביכולתו להתפרנס ולפרנס בכבוד ובכך הם מסבים לו נזק כלכלי עצום. לדעתו של המבקש, גם אם בתסקיר לא ניתנה כל המלצה ליציאה לעבודה, בית המשפט יכול לתת בו אמון ולאפשר לו לצאת לעבודה בפיקוח המפקח שהוצע.
8. בתגובה שהוגשה מטעם המשיבה, התנגדה המשיבה לבקשה, כשלדעתה אין כל מקום להקלה או לשינוי התנאים בהם מצוי המבקש. המשיבה הפנתה לעובדה כי המבקש הפר הוראות של קצין משטרה, הפר הוראות של בית משפט, הזיק לרכוש של שכניו למתחם העסקים וכן חיבל ברכבים באותו המקום, אליו הוא מבקש לצאת כעת לעבודה. עוד הזכירה המשיבה את עברו הפלילי של המבקש, בעבירות זהות, וחלפו רק חודשיים מאז ניתנה ההחלטה בעניינו ועל כן אין שינוי נסיבות מהותי בעניינו.
9. בדיון שהתקיים בפני שב בא כוח המבקש על טענותיו. ב"כ המבקש הדגיש כי מצב משפחתו של המבקש החמיר מאוד, הן מהבחינה הכלכלית והן מבחינת הכוחות שעליהם להשקיע במלאת הפיקוח. ב"כ המבקש שב וביקש להחזירו למג'דל שמס, ללא איזוק אלקטרוני, בפיקוחם של אותם ערבים וכן באמצעות מפקח נוסף. עוד הוצע לחזק את תנאי הפיקוח האנושי ולהפקיד עוד כספים בקופת בית המשפט. ב"כ המבקש ציין כי העבודה נחוצה לו ולמשפחתו, והם מצויים לקראת קריסה כלכלית. ביחס לבקשת שירות המבחן לצו פיקוח מעצרים, הסכים המבקש להשתתף בתוכנית טיפולית במסגרת צו פיקוח.
10. ב"כ המשיבה חזרה על התגובה שניתנה מטעמה. לטענתה "מדובר במי שהפר מספר הוראות של בית המשפט והן של קצין משטרה, וזאת כאשר לחובתו מספר הרשעות בעבירות רכוש וכן תנאי בר הפעלה המעידים כי הוא אכן עושה דין לעצמו". ב"כ המשיבה טענה כי בית העסק של המבקש, אליו הוא רוצה לחזור לעבוד, נמצא בסמיכות לעסקם של המתלוננים, וזהו גם הרקע לסכסוך שהוביל את המבקש לביצוע העבירות מלכתחילה. ב"כ המשיבה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, הן בעניין חששם של המתלוננים מהמבקש, והן לכך שבסופו של יום לא בא שירות המבחן בהמלצה לחזרתו לעבודה. ב"כ המשיבה טענה כי אין שינוי נסיבות מהותי בתיק וההחלטה בעניינו ניתנה בסוף חודש מרץ, ומכאן שלא חלף זמן ניכר המצדיק את שינוי התנאים.

11. עוד יש לציין כי בתאריך 4.6.2025, מספר שעות בטרם ניתנה החלטה זו, הגיש המבקש בקשה נוספת בה ביקש לאפשר לו לחגוג את חג הקורבן הקרוב בבית הוריו, במג'דל שמס, בין התאריכים 5-11.6.2025. בתגובה לבקשה זו ענתה המשיבה כי היא תסכים לאשר פתיחת חלון לחג, ליום אחד בלבד, וזאת לפני משורת הדין. דיון והכרעה
12. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") קובע כלהלן:
- "עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה."
13. בבש"פ 9604/17 מאיר אברג'יל נ' מדינת ישראל (19.12.2017) נקבע כי:
- "סעיף 52 לחוק המעצרים קובע כי עיון חוזר בהחלטה בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, יעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". מכך נובע, כי המסגרת הדיונית של עיון חוזר לא נועדה לשמש "מסלול עוקף" לפתיחה מחודשת של החלטת המעצר הקודמת. המבקש מבית המשפט לעיון פעם נוספת בהחלטה שניתנה על-ידו בטרם שחלף זמן ניכר, נדרש להוכיח כי קיים מידע מהותי ומשמעותי אשר לו היה ידוע בעת שניתנה ההחלטה הקודמת, היה בכך כדי להביא לשינוי ההחלטה (בש"פ 9437/17 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 11 (6.12.2017))."
14. בענייננו, לא התגלו עובדות חדשות ולא נשתנו הנסיבות מאז ניתנה ההחלטה על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני. שמעתי בקשב רב את טיעוניו של בא כוח המבקש בדיון שהתקיים לפני, ולא מצאתי בהם כדי ללמד על נסיבות חדשות מאז ניתנה החלטה האחרונה בעניינו של המבקש. אין בידי לקבל כי מצבו הכלכלי מהווה בעניינו נסיבות חדשות, משלא הוצג לי כל שינוי מהותי שלא היה ידוע עוד בטרם מתן ההחלטה על שחרור למעצר בית.
15. לענין מצבם הכלכלי, ראוי לציין כי משהסכים המבקש למעצרו בפיקוח אלקטרוני, הוא היה יכולים לכל הפחות לצפות כיצד ישפיע מעצרו על אפשרות פרנסתו ופרנסת משפחתו. אין בכך שינוי נסיבות שכן הפגיעה הכלכלית במבקש מובנית בעצם ההחלטה על מעצרו. יפים לענין זה הדברים שנקבעו בבש"פ 966/16 מוחמד זידאן נ' מדינת ישראל (28.2.2016):

" לא נעלמה מעיני טענת העורר שלפיה בקשתו נשענת, בין היתר, על הצורך שלו לפרנס ולכלכל את בני משפחתו. אולם טענה זו עמדה גם לנגד עיניו של בית המשפט המחוזי שעה שהורה על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני; לא ניתן אפוא לומר כי הצורך הכלכלי של העורר מהווה שינוי נסיבות, ואין מדובר בעובדות חדשות שנתגלו. אף לגופם של דברים, ומבלי להקל ראש בחשיבות היכולת של אדם לצאת לעבוד ולפרנס את עצמו ואת הסובבים אותו, פגיעה כלכלית מהווה למרבה הצער חלק אינטגרלי מעצם היותו של אדם נתון במעצר עד תום ההליכים. אכן, הזכות לחירות של נאשם המשוחרר לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא, מוגבלת באופן משמעותי. משכך, נפסק כי במקרים מתאימים יש להתיר לנאשמים ששוחררו לחלופת מעצר במעצר בית לצאת לעבודה, מתוך הכרה בצורך של אדם לעבוד למחייתו ולפרנס את עצמו ואת התלויים בו; אך זאת בתנאי שאין ביציאה לעבודה כאמור כדי לסכן את שלום הציבור או לפגוע בתקינות ההליך המשפטי (בש"פ 5340/15 מלול נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.8.2015); בש"פ 3449/14 מור נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.5.2014)).

בהקשר זה ולענייננו ייאמר, כי אף שהעורר אינו עצור מאחורי סורג ובריא, מעמדו הוא של עצור עד תום ההליכים, והוא אינו בגדר מי ששוחרר לחלופת מעצר. כידוע, מאז שבא לעולם התיקון בחוק המעצרים בעניין הפיקוח אלקטרוני על עצורים לאחר הגשת כתב אישום, האיזוק האלקטרוני אינו עוד בגדר חלופת מעצר לפי סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, כי אם מעצר לכל דבר ועניין, על כל המשתמע מכך (בש"פ 5285/15 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (10.8.2015) (להלן: עניין פלוני)). בעניין פלוני עמדתי על כך שמעמדו של עצור בפיקוח אלקטרוני נבדל ממעמדו של נאשם שנקבע לגביו כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר כדי לאיין את מסוכנותו, מחד גיסא; וממעמדו של עצור מאחורי סורג ובריא שלא ניתן לקבוע בעניינו כי הפיקוח האלקטרוני, הגם שהוא מתווסף לתנאים מגבילים נוספים, מגן באופן מספק מפני מסוכנותו, מאידך גיסא. על כן, ציינתי כי ניתן להשקיף על אמצעי הפיקוח האלקטרוני כאל אמצעי המצוי ב"מדרג הביניים" בין שחרור לחלופת מעצר לבין מעצר עד תום ההליכים במתקן כליאה.

כזכור, מטרתה של תוכנית הפיקוח האלקטרוני במתכונתה הנוכחית היא לשמש אמצעי מעצר נוסף לעצורים, שמפאת מסוכנותם לא ניתן היה לשחררם לחלופה שיהא בה כדי להפחית דייה ממסוכנות זו. נודעת לדברים אלה משמעות מקום שבית המשפט מתבקש לאשר יציאה לעבודה של מי שנעצר עד תום ההליכים. כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריא לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומו למספר שעות רב כל כך. סבורתני כי יציאה ממקום הפיקוח לפרק זמן ממושך, להבדיל מפתיחת "חלונות" באישור בית המשפט כגון לצרכי התאווורות, סידורים רפואיים או הגעה לדיונים בבית המשפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המפוקח בסטטוס של עצור עד תום ההליכים. על כן, טרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ"עצור" ל"משוחרר בתנאים מגבילים", ויכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה."

16. במקרה שלפני לא הצליח המבקש ללמד כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה, ועל כן לא שוכנעתי כי יש מקום להורות על שחרורו ממעצר ובהתאם לשקול את האפשרות ליציאתו לעבודה. אשוב ואפנה בעניין זה לתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו, ואשר קבע כי הסיכון הנובע במבקש להישנות מקרים דומים בעתיד הינו משמעותי. עוד יש ללמוד מעברו של המבקש, העובדה שביצע את מעשיו חרף מאסר על תנאי העומד נגדו, ומהעובדה שמיוחסות לו עבירות של הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם כדי ללמד שמסוכנותו אינה רק בשל "עבירות רכוש" כפי שטען בא כוחו.
17. אציין כי גם התמשכות ההליך הפלילי אינה מהווה, בנסיבות המקרה, שינוי נסיבות במקרה זה. התיק העיקרי בעניינו של המבקש קבוע לשמיעת ראיות לתאריך 2.7.2025, ולא ניתן לומר בשלב זה כי קיים צפי להתמשכות הליכים המצדיק, כשלעצמו, את שינוי תנאי המעצר. משכך, נותר לבחון באם התקופה שעברה מאז ניתנה ההחלטה האחרונה בעניינו של המבקש יכולה להיחשב כ"זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" בנסיבותיו של תיק זה, ולחילופין האם נסיבותיו של התיק הן כל-כך חריגות ומצדיקות חריגה מהכללים הקבועים בדיון.
18. בפסיקה נקבע כי הגדרת פרק זמן מסוים כ"זמן ניכר" כמשמעותו בסעיף 52(א) לחוק המעצרים מושפעת מנסיבות העניין ומתקבלת מן האיזון שבין הפגיעה בנאשם בשל הזמן שחלף, לבין האינטרס הציבורי כי הוא ימשיך לשהות במעצר. בגדר איזון זה יש להביא בחשבון את טיב האישומים המיוחסים לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות (בש"פ 2608/18 מדינת ישראל נ' פלוני (02.04.2018)).
19. כאמור לעיל, סבור בא כוח המבקש כי בשל הנסיבות האישיות של המבקש ומשפחתו, ובשל עצם העבירות המיוחסות לו, ניתן ללמוד כבר כעת על חלוף הזמן משמעותי לשם מתן החלטה על שינוי תנאי המעצר.
20. לאחר בחינת נסיבות תיק זה, העבירות המיוחסות למבקש, מידת המסוכנות הנלמדת מהן ונסיבותיו האישיות של המבקש, אינני סבור כי פרק זמן של 69 ימים יכול להיחשב כ"זמן ניכר מעת מתן ההחלטה", המצדיק עיון חוזר בבקשה, במיוחד בשעה שתנאי המעצר נקבעו בהסכמתו.
21. מאחר שממילא לא הובאו בפני ראיות או נסיבות חדשות המלמדות על הפחתת הסיכון הנובע ממנו, אינני סבור שיש מקום לאפשר שחרורו או את שינוי מקום מעצר הבית בו מצוי המבקש. עם זאת, לא ניתן לשלול לחלוטין כי מצב זה ישתנה בעתיד, לאחר שהמבקש ירכוש את הכלים שסייעו בידיו להפחית ממסוכנותו.
- על כן, ולאור הסכמתו, בדעתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שילובו של המבקש בקבוצה טיפולית לעצורי בית, במסגרת צו פיקוח מעצרים למשך חצי שנה. בהתאם, יתבקש שירות המבחן להמשיך ולעקוב אחר התקדמותו של המבקש, ולהגיש תסקיר מעקב במהלך תקופה זו. ככל שימצא בעתיד כי מסוכנותו של המבקש פחתה, או שיתקיימו נסיבות אחרות המצדיקות זו, יוכל המבקש לשוב ולפנות בבקשה מתאימה לשינוי התנאים.
22. ביחס לבקשה להורות כי יותר למבקש לעשות את החג הקרוב בבית הוריו, אינני סבור כי יש מקום לקבלה במלואה, וזאת גם בשים לב לעמדת המשיבה. לטעמי, באיזון בין העתקת מקום המעצר למשך כל ימי החג לבין אישור ליציאה חד-פעמית יש לאפשר למבקש לשהות במחיצת בני משפחתו בחלק מימי החג (ר' והשווה עם שנקבע בעמ"ת 16419-02-25 מדינת ישראל נ' מוסטפא שקרא (25.2.2025)).

לפיכך אני מתיר למבקש לצאת ממעצר הבית לחגוג את החג בבית הוריו, במועדים הבאים:

· בתאריך 5.5.2025 משעה 12:00 ועד לשעה 22:30.

· בתאריך 7.5.2025 משעה 12:00 ועד לשעה 22:30.

· בתאריך 9.5.2025 משעה 12:00 ועד לשעה 22:30.

המבקש יעשה את הדרך הקצרה ביותר ממקום מעצר הבית לבית הוריו ובחזרה, ללא עצירה במהלך הדרך, כאשר הוא מלווה ומפוקח כל העת על ידי לפחות אחד מהמפקחים שאושרו, ולתכלית שלשמה אושרה יציאתו ממקום המעצר.

23. סוף דבר -

אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר, למעט בעניין פתיחת חלונות התאווררות בימי החג, כאמור לעיל.

אני מטיל על המבקש צו פיקוח מעצרים לתקופה של 6 חודשים החל מהיום, במסגרתו ישתלב במערך הטיפול של

שירות המבחן. לצורך יציאתו של המבקש לשירות המבחן, יפתחו חלונות פיקוח במועדים שיועברו על ידי שירות

המבחן. המבקש יעשה את הדרך הקצרה ביותר ממקום מעצר הבית לשירות המבחן ובחזרה, ללא עצירה במהלך

הדרך, כאשר הוא מלווה ומפוקח כל העת על ידי לפחות אחד מהמפקחים שאושרו, ולתכלית שלשמה אושרה יציאתו ממקום המעצר.

שירות המבחן יגיש תסקיר מעקב בעניינו של המבקש, אשר יבחן, בין היתר, את מידת השתלבותו של המבקש בקבוצה הטיפולית עד לתאריך 5.9.2025.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לשירות המבחן למבוגרים ולמנהלת הפיקוח האלקטרוני.

זכות ערר - כחוק

ניתנה היום, ח' סיוון תשפ"ה, 04 יוני 2025, בהעדר הצדדים.